

**Бібліографічний показник
«Марія Заньковецька:
життя і творчість»**

Виповнилося 170 років від дня народження Марії Заньковецької (1854 – 1934) – провідної зірки українського театру кінця XIX – початку XX ст. Народилася вона в селі Заньки, нині Ніжинського району).

З метою вшанування пам'яті видатної землячки обласна універсальна бібліотека імені Софії та Олександра Русових підготувала цей показник. Представлені публікації про театральну творчість актриси та її громадсько-культурну діяльність, статті з періодичних видань, наукових збірників, книги. Електронна версія показника – на вебсайті бібліотеки у рубриці «Електронна бібліотека» за посиланням <http://libkor.com.ua:8088/frm/download.php?part=3&id=354>

Видання буде корисне краєзнавцям, викладачам та студентам, журналістам і літераторам, мистецтвознавцям, бібліотечним і музейним працівникам, усім, хто вивчає історію Чернігівщини.

**Мезинський національний
природний парк очима
фотохудожника
Віктора Кошмала**

31 липня в читальній залі обласної бібліотеки імені Софії та Олександра Русових відбулося відкриття фотовиставки «Мезинський національний природний парк очима та серцем Віктора Кошмала» відомого чернігівського фотохудожника та фотожурналіста.

В експозиції, що діятиме протягом двох місяців, 40 світлин, які розкривають красу рідного краю, демонструють майстерне виконання робіт та величезну любов до природи і життя Віктора Кошмала.

Усі охочі можуть долучитися і до благодійної складової виставки, придбавши світлинку з експозиції. Усі кошти будуть спрямовані на підтримку трьох працівників парку, які зараз знаходяться у війську.

Євген Постульга: ювілей поета

5 серпня виповнилося 70 років з дня народження поета з Прилуки Євгена Постульги. Він також талантливий художник.

Його твори друкувалися в газеті «Літературна Україна», всеукраїнських журналах «Дніпро», «Ранок», «Барвінок», альманасі «Вітрила», у колективних збірниках та періодичних виданнях Чернігівщини.

У 2004 році в Прилуках вийшла перша збірка Є. Постульги «Арія жайвора», яка одразу була помічена читачами. У цьому ж році виходить друга поетична збірка автора «Ужинок радості і смутку», у якій Євген Постульга знову виявив себе як глибокий лірик і уважний дослідник людської душі.

У 2010 році у світ виходить третя збірка поета «Калинове сонце», яка підтвердила, що це цікавий, самотній поет.

Четверта збірка Євгена Постульги «Минає все» вийшла друком у 2017 році. Це щемлива лірична сповідь про долю сучасної України.

Чудове вітання у форматі творчого портрету підготувала ювіляріві Прилуцька міська центральна бібліотека ім. Любові Забашти. З цим закладом Євген Васильович дружить і співпрацює десятки років. Привітали його і недавні колеги з історико-краєзнавчого музею ім. Маслової, де він працював.

Ось вірші Євгена Постульги різних років.

Цей світ, як сито, де зерно
Відвіять треба від полови.
Вітри життя на те дано,
На те дано і Боже Слово.

Зліта полова до небес,
А потім падає під ноги.
Зерно ж з багна у полі десь –
Добірним колосом до Бога.

В руках ми маємо стерно.
Воно є наша воля, цебто.
Хто з нас полова, хто зерно
Нехай вирішує для себе.

А світ і справді з глузду з'їхав.
А світ вже явно перебрив,
Немов йому зірвало стріху,
Що ні любові, ні добра.

На попелищах співи й танці.
Гра в «підкидного» на гробах...
Гризуться павуками в банці,
Зі всесвіт банка що, хіба.

Для них, що спека, що морози.
Для них, що полудень, що ніч...
Вже кара Божа на порозі
Стоїть розжарена, як піч.

Нехай нас темін не окута.
Нехай обійде нас гроза.
Ми й так несем свою спокуту,
Що двері Раю одверза.

Ми не стомились від любові.
Тепла нам нашого не жаль.
І намагаємось до болю
Щоб в нас її не згаснув жар.

Ми ж тільки люди з плоті й крові.
Нам дуже боляче бува,
Коли зрікаємось любові
І темін смутку укрива.

Обласний філармонійний центр**«Вечір з музикою Моцарта»**

Його 2 серпня провели у обласному філармонійному центрі численні шанувальники класичної музики. Нову програму з творів великого австрійського композитора виконав Академічний симфонічний оркестр «Філармонія» під диригуванням заслуженого діяча мистецтва України Миколи Сукача. Прозвучав Концерт для фортепіано з оркестром №17 соль мажор (солістка — Ольга Шадріна). Друге відділення стало продовженням нового мистецького проекту оркестру «Філармонія» – «Симфонія тривалістю в життя», в якому оркестр протягом концертного сезону планує виконати всі симфонії Моцарта. Прозвучали симфонії 9, 10 і 11, написані на початку 70-х років XVIII сторіччя — у той час юному композитору було 13 – 14 років.

В серпні оркестр планує презентувати свою нову концертну програму з творів Гайдна.

«Мавка» – краса української фольклорної традиції

На сцену філармонійного центру повертаються відомі музичні казки – протягом серпня щосуботи і щонеділі о 12:00.

Казковий місяць у центрі 3 серпня відкрила музична історія за мотивами драмифеєрії Лесі Українки «Лісова пісня» у постановці Олександра Сероштанова і Марини Маккей. Справжня магія української народної традиції, де переплелися фольклор, музика, хореографія.

Музична казка «Мавка» на сцені центру була показана також 4 серпня. Наступні вистави – 31 серпня і 1 вересня.

«NEW JAZZINKYIV BAND»:**«Джазові історії для людей»**

Якщо говорити про джаз в Україні, то непересечний мистецький феномен – проєкт «NEW JAZZINKYIV BAND» на чолі з Олексієм Коганом. Легенда вітчизняної джазової музики і його колектив 3 серпня подарували чернігівським глядачам неповторний вечір джазу на сцені центру. Олексій Коган (бас), Артем Менделенко (саксофон), Олег Богуш (клавішні), Валерій Волков (ударні) розповіли «Джазові історії для людей» — програму, в якій поєдналися музика, щире спілкування і гарний настрій.

«Чернігівські гуляння»**у дворіку центру**

Одна справа для артиста – виступити перед публікою з концертом. Інша – створити концертну програму разом з глядачами. Веселі гуляння влаштували разом з глядачами у затишному дворіку філармонійного центру артисти Академічного ансамблю пісні і танцю «Сіверські клейноди». 4 серпня був презентований їх творчий проєкт «Чернігівські гуляння». Авторкою ідеї проєкту стала солістка ансамблю Христина Мельник.

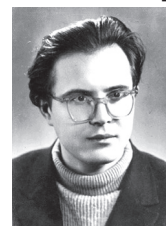

Програма має гасло «Танцюємо та співаємо разом!»: такі гуляння – не просто концерт, це, передусім, живе спілкування людей обласної сцени і танців. Програму артисти і глядачі творили сукупно, неймовірними емоціями доповнюючи один одного.

«Ойра», «Коханка», «Гречаники», «Баламут», «Краков'як», «Метелиця»... Використано матеріали, зібрані під час етнографічних експедицій ансамблю «Сіверські клейноди» та ансамблю української автентичної музики «Божичі».

«Готуючи проєкт, ми переслідували кілька цілей: пошук та відновлення фольклорних танцювальних традицій Сіверщини та України в цілому, популяризація цих традицій; та й живе спілкування глядачів у танці та співі дорого вартує», каже художній керівник та головний диригент «Сіверських клейнодів» Андрій Лосевець.

Пресцентр обласного
філармонійного центру
фестивалів та концертних програм

Володимир Дрозд**85-річчя з дня народження**

Володимир Григорович Дрозд (25.08.1939, с. Петрушин Чернігівського району Чернігівської обл. – 23.10.2003, Київ). «Син колгоспника з глухого польського села», як він писав, відразу після школи став журналістом у районній газеті, закінчив університет, доріс до відомого столичного письменника.

У 1968 році закінчив Київський університет. Працював у газетах: Олішівська районна «Голос колгоспника» (1959–1960), обласна молодіжна «Комсомолец Чернігівщини» (1961–1962), «Літературна Україна» (1962–1963), «Молодь України» (1963). Протягом 1966–1970 років працював старшим редактором видавництва «Радянський письменник». Перший головний редактор нового літературного журналу «Київ» (1983–1985).

Протягом 1991–1999 років був секретарем та заступником голови Національної спілки письменників України.

Похований на Байковому кладовищі. Дружина – відома українська поетеса Ірина Жиленко (1941–2013).

Володимир Дрозд із перших кроків у літературі тяжіє до філософських узагальнень, фантастики та до соціально-правдивих тем. І відразу ж отримує заслін на оприлюднення багатьох своїх творів.

Двадцятирічним юнаком видав першу книжку новел та оповідань «Люблю сині зорі», (1962) і одразу був прийнятий до Спілки письменників. Розпочавши літературну працю як новеліст і продовжуючи друкувати новели, Дрозд поступово утверджується як автор повісті й роману.

Новели й оповідання. «Колесо» (1961). «Люблю сині зорі» (1962). «Парость» «Білий кінь шептало» (1966). «Білий кінь Шептало» (1969). «Ніч у вересні» (1980). «Три чарівні перлини» (1981). «Крик птаха у сутінках» (1982). «Новосілля» (1986). «Подих чудесного» (1988).

Повісті. «Семирозум. Маслини» (1967). «Ірйі» (1974). «Люди на землі» (1976). «Земля під копитами» (1980). «Балада про Сластиона» (1982). «Музей живого письменника, або Моя довга дорога в ринок» (1994).

Романи. «Добра вість» (1967). «Катастрофа» (1968). «Ювеналій Мельников» (1972). «Ритм життя» (1974). «Дорога до матері» (1979). «Вовчулака» («Самотній вовк») (1981). «Інна Сіверська, суддя» (1985). «Спектакль» (1985). «Листя землі» (1992; 2000). «Убивство за сто тисяч американських доларів» (1992; 2003). «Злий дух. Із житієм» (1995). «Пришестя» (1996). «Острів у Вічності» (2001). «Книга отця Йосипа» (2003). «Сто літ любові» (2003)

Нагороди та премії. 1981 – Літературна премія ім. Андрія Головка за повість «Земля під копитами». Національна премія України ім. Тараса Шевченка (1992) – за роман-епопею «Листя землі», книги перша – друга.

21 серпня 1999 – Орден князя Ярослава Мудрого V ступеня.

Корисні поради

Господарським милом радять вмиватися – хоча б 2 рази в тиждень – для того, щоб шкіра завжди молодо виглядала. Після вмивання треба змачувати шкіру звичайним дитячим кремом.

Якщо є які-небудь розлими в ротовій порожнині, можна обробляти зубну щітку розчином господарського мила і залишати на ніч. До ранку ви будете впевнені, що ваша зубна щітка повністю знезаражена.

Наша газета – на сайті в Інтернеті

Вже кілька років існує в Інтернеті сайт нашої газети «Світ-інфо». На цьому ж сайті розміщуються і всі номери нашого дочірнього видання – обласної літературно-мистецької газети «Струна». На сайті є всі номери обох газет за всі роки їх видання: «Світ-інфо» – за понад 12 років, «Струна» – за понад три роки. Всі публікації й ілюстрації можете легко скопіювати.

Адреса сайту: <http://svit11.wordpress.com>.

Чернігівський культурно-мистецький центр «Інтермеццо»

14000, м. Чернігів, вул. Шевченка, 9, тел (063) 236-18-03
<http://intermezzo.org.ua> e-mail: kmc.intermezzo@gmail.com
ІСР: 605-110-856

Послуги: в продажі книги, музика, мистецтво, сувеніри, канцтовари, а також туризм, екскурсії, проведення презентацій, прес-конференцій, творчі зустрічі, кава, зручності.

Чернігівська міська організація Суспільної служби Світового конгресу українців

Види послуг: соціальний патронаж, видавнича діяльність, сприяння вихованню дітей, відродженню духовних і національних традицій. Вул. Шевченка, 9. Тел. (063) 236-18-03.

Газета виходить за сприяння Товариства Української Мови (США). Голова Товариства – професор Віра Боднарчук.

Український романс і поезія

6 серпня ми мали повну позитиву і добрих емоцій мистецьку зустріч з двома талановитими людьми – поетесою з Прилуки Світланою Коробовою та журналістом, письменником, бардом, редактором газет «Світ-інфо» і «Струна» Петром Антоненком.

Хоча влітку людей на заходи в стіни музею буває й не затягнеш, а проте в нашому кінозалі було тісненько. Ми отримали від глядачів чимало слів вдячності за можливість послухати справді якісну українську поезію і зворушливі пісні під гітару.

Пані Світлана - авторка 15 поетичних збірок, 6 з яких присвятила дітям. Вона пише дуже тонкі, чесні, пристрасні, часом на межі сокровенно-інтимного, жіночі вірші. Її поезії пісенно-мелодійні, тож не дарма на багато з них Петро Антоненко написав романси і переспівав під гітару. Поклав на музику і ряд своїх віршів, а також - поезії Ліни Костенко.

Співавтори намагаються розвивати жанр українського романсу, оскільки ця музика достатньо камерна, а відтак не надто популярна, проте однозначно вартує уваги і широкого звучання. Отож вони з проєктом «Український романс і поезія» їздять в мистецькі тури (Чернігів, Прилуки, Київ, містечка нашої області). Візит в Сосницю став 26-м - для творчого тандему.

Були, звісно, і прем'єри, і автографесія – гості представили дві свої спільні збірки поезій – «Ін-тим осінньої весни» і «Магія зимової весни». Оглянули музей, сфотографувалися під довженківськими яблунями.

Сосницький літературно-меморіальний музей О. П. Довженка